

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Behålla balans i livet

Äldste Hans T. Boom, Nederländerna

Områdessjuttio

I vårt hektiska liv glömmer vi ibland att stanna upp och fundera över var vi står och vart vi vill komma. Vissa tycker att det är allt svårare att behålla balansen i sitt liv.

Vi lever i en värld där många känner sig ytterst stressade och inte ser ljuset i slutet av tunneln. Men vi lever också i en härlig tid, en tid som det har profeterats mycket om.

Herren har gett medlemmarna i sin kyrka alla de råd de behöver för att fullfölja sitt jordiska uppdrag. Det finns trygghet i förbunden som vi har ingått med vår himmelske Fader. Genom att leva efter våra dop-, prästadöms- och tempelförbund får vi den styrka och trygghet vi behöver.

Ibland kan livets händelser kännas överväldigande, som när vi drabbas av sjukdom eller förlusten av en närstående. Uppfostrandet av barn kan också orsaka stress. Barnlöshet kan även det leda till oro eller depression, liksom arbetslöshet eller för lite arbete, eller när

man försöker bolla ansvarsuppgifterna i sitt eget liv och i familjens med plikter eller ämbeten i kyrkan. Våra utmaningar får oss ibland att glömma vilka vi är och varför vi kom till den här jorden. Vi är söner och döttrar till Gud, och vi kom inte hit för att misslyckas.

Vi får inte glömma kung Benjamins råd. Han rådde sitt folk att inte gå till ytterligheter, inte ens när det gäller att göra gott: "Se till att allt detta sker med visdom och ordning, ty det krävs inte att någon löper fortare än han har krafter till."¹ Han uppmanade oss att vara ihärdiga.

Ämbetena vi får i kyrkan ger oss möjlighet att tjäna och utvecklas. De skyddar oss. När vi tar emot ämbeten och avskiljs får vi följande välsignelse:

"Avskiljningen kan tas bokstavligt. Det är en avskiljning från synd, från det köttliga, från allt som är rått, lågt, ondskefullt, billigt och vulgärt. Du blir avskild från världen till ett högre plan i tankar och strävanden.

Välsignelsen bygger på trofast efterlevnad."²

Äldste Hans T. Boom

I de stunder när jag har känt att livet har blivit lite för hektiskt, har jag försökt att följa äldste Neal A. Maxwells råd: "När du känner dig uttröttad, finns det outtröttliga evangeliet. Du kan aldrig nå dess djup eller mäta dess gränser och dimensioner. Så när du mättar dig med skrifterna så blir du

förnyad även när du känner dig uttröttad.”³

Skrifterna ger oss den styrka och de insikter vi behöver. I dem finner vi underbara löften för dem som strävar efter att förhärliga sina ämbeten — de blir heliggjorda av Anden till sina kroppars förnyelse.⁴

I Alma 37 lär vi oss att vi ska rådgöra med Gud i allt vi gör, att inrikta alla våra tankar och känslor på honom och att göra honom till en del av vårt liv.⁵ Och sedan kommer det förunderliga löftet i vers 37 att när vi rådgör med Herren i allt det vi gör så ska vi bli upphöjda på den yttersta dagen.

Jag har ett starkt vittnesbörd om den här principen. När vi ropar till Herren varje dag, studerar skrifterna, förhärligar våra kallelser och håller våra förbund så får vi styrkan att fortsätta och finner balans i livet, gång på gång. Vi känner glädje och lycka över att veta att Gud lever, att han älskar oss och att Kristus är vår personlige Frälsare och Återlösare. Låt oss tillsammans leva på ett sådant sätt att vi kan göra anspråk på dessa underbara välsignelser. ■

FOTNOTER

1. Mosiah 4:27.
2. Se *Predika mitt evangelium*, s. 4.
3. Satellitutsändning om prästadömsutbildning, 21 juni 2003, s. 16.
4. Se L&F 84:33.
5. Se Alma 37:36–37.

Stavskonferens i Stockholms stav

Anne-Sofie Wihlman

Många medlemmar samlades till stavskonferens i Gubbängen den 19–20 november 2011. Stavspresident Ingemar Nyman hade redan på lördagskvällens möte utlovat överraskningar på söndagens möte. Johan Strandman avlöstes efter sex år som förste rådgivare till stavspresident Ingemar Nyman. Nuvarande andre rådgivaren Anders Stenkrona (Karlsson) inröstades som förste rådgivare, och Jakob Hagman, Västerås gren, inröstades som ny andre rådgivare.

Johan Strandman sade i sitt tal att han såg tillbaka på sex fantastiska år med glädje och tacksamhet. Tacksam över alla medlemmar han lärt känna under denna tid, och att ha fått arbeta tillsammans med stavspresident Ingemar Nyman och Anders Stenkrona. Han känner stor kärlek till dem.

Nye rådgivaren Jakob Hagman talade också under mötet.

Stavspresident Ingemar Nyman med förste rådgivare Anders Stenkrona till höger, och andre rådgivare Jakob Hagman till vänster.

FOTO ANNE-SOFIE WIHLMAN

Han vittnade om att skrifterna vägleder oss i alla situationer, tillsammans med bönen. Han sade: "Be som om allt hänger på Herren, och arbeta som om allt hänger på dig." Han känner sig mycket ödmjuk inför sin nya uppgift, och citerade Alma 26:11–12.

Till ny patriark för Stockholms stav efter bortgångne Sven Karlsson inröstades Arne Hedberg, Örebro församling. Patriarkens ämbete lyder helt och hållet under stavspresidentens ansvar nu. Irene Bergvall, Jakobsbergs församling, fortsätter som patriarkens sekreterare. Efter stavskonferensen berättade Arne Hedberg att de medlemmar som vill ha en patriarkalisk välsignelse kommer han främst att träffa i Örebro, men att det också kan ske vid vissa tillfällen i Stockholm. Den som vill ha en patriarkalisk välsignelse talar med sin biskop eller grenspresident, som efter en intervju kan skriva ut en rekommendation, varefter den sökande själv kontaktar patriarken för att bestämma tid och plats.

Vår nye patriark vet av egen erfarenhet att en patriarkalisk välsignelse har stor inverkan i en människas liv, och är därför överväldigad av uppgiftens heliga natur. Genom Andens vägledning förmedlar han

endast det som Gud har i beredskap åt var och en!

Under konferensen fick vi sedan också lyssna till vår missionspresident Gregory J. Newell och hans hustru Candilyn, som höll ett fint gemensamt tal kring konferensens tema "Andlig tillväxt". För 26 år sedan stod de tillsammans här i denna talarstol och bar sina vittnesbörd. "Vi ärar och hedrar vår himmelske Fader och Jesus Kristus", sade de idag. Att vara andlig är att lita på Herren och förstå Faderns vilja med vårt liv, sade syster Newell. De läste Romarbrevet 8:5-6 om att vara andligt sinnad och Mosiah 2:17-18 om att vi är i Guds tjänst.

De är mycket tacksamma för alla medlemmar som öppnar sina hem och sina hjärtan för alla missionärer (111 missionärer finns i Sverigemissionen nu) och för dem. De är också tacksamma över att få tjäna tillsammans här i Sverige. Detta har inte varit möjligt för dem tidigare under barnens uppväxt, med olika ämbeten, hans långa resor i tjänsten med mera.

Stavspresident Ingemar Nyman var avslutande talare. Han gav Läran och förbunden 4:2 som ord på vägen till Johan Strandman och Läran och förbunden 76:5 till Jakob Hagman.

FOTO ANNESOFIE WILHMAN

Båda är skriftställen om tjänande. Andlig tillväxt, att komma närmare Gud, uppnår vi genom att studera skrifterna, lyssna till vår profet och att ta del av våra gemensamma aktiviteter i kyrkan. Kärleken är viktig. Han uppmanade alla att arbeta och samarbeta i våra ämbeten och uppgifter för att växa tillsammans. Han uttryckte sin tacksamhet över alla som kommit till konferensen, och uppmanade till fortsatt tempelarbeta och missionärsarbete.

Det blev en mycket andlig konferens, och jag tror att alla vi som lyssnade insåg vikten av att växa andligen hela tiden! Vi ser framåt med glädje samtidigt som vi känner stor tacksamhet för det tjänande som gjorts hittills av våra ledare. ■

Till ny patriark i Stockholms stav inröstades Arne Hedberg.

Svung 2011

Robert Åkebrand, Alingsås församling

Under fyra dagar i slutet av juni 2011 hölls ungdomskonferensen Svung i Alingsås.

Dag 1

Spänningen hänger i luften. Inte bara deltagarna som kommer in till sekretariatet i en strid ström, utan även de som planerat och förberett Svung känner av förväntningarna. Nu skall månader av planering och förberedelser ställas på sin spets.

Stavspresident Strömbom meddelar att cirka 250 ungdomar från Malmö till Luleå är anmälda och till dessa även ledare.

Deltagarna möttes av ett varmt och soligt Alingsås som denna dag visar upp sin allra bästa sida. Äntligen är värmen tillbaka och alla svettas när termometern visar 27 grader. Ingen klagar, alla njuter.

När ungdomarna åter, finslipas de sista detaljerna inför invigningen och den stundande dansen.

Mätta och belåtna samlas alla i aulan och invigningen börjar med att Svungkommitténs ordförande, Martin Huldin, hälsar alla välkomna. Kvällens värdpar är Peter och Cissela Benjaminsson.

Kent Perciwall, andre rådgivare i stavspresidentskapet och tillika politiker, hälsar på uppdrag av

Alingsås kommun alla ungdomar varmt välkomna till Alingsås. Sedan får vi lite överraskande en filmad hälsning från ingen mindre än Johan Elmander, mera känd som spelare i svenska fotbollslandslaget. Han är en av Alingsås lokala förmågor som kommit långt i sin karriär.

När alla stolar tagits bort, startar äntligen Svungs första dans.

Dag 2

Efter dagens uppskattade workshopar och efter idrottsaktiviteter är förväntningarna stora inför kvällens filmgala med dans. Lite försenade anländer deltagarna till Alströmergymnasiet i en strid ström. Kul att se är att så många verkligen gått in för kvällens tema och klätt ut sig till olika filmkaraktärer.

När insläppet väl kom igång, fick alla gå på den berömda röda mattan samtidigt som fotografernas kameror blixtrade intensivt. Är det så här det känns att vara filmstjärna? En del var lite generade inför uppmärksamheten medan andra njöt i fulla drag.

Showen rivstartar med ett fantastiskt dansnummer som leder till publikens stora jubel och applåder. Sedan presenteras de

tretton filmbidragen som skickats in till en jury och som även vi nu ska få möjlighet att bedöma. Skratten och applåderna fortsätter allt medan filmerna visas i skiftande kvalitet, men alla med ett tänkvärt budskap. Priser delas nu ut för olika kategorier, och publikens val av bästa film avgörs.

Men det som vi alla kommer att minnas mest från denna del av kvällen är nog maffiakaraktärer, spelade av Kim Anstensen och Fabrice Angelini. Deras dialog kommer att bli en klassiker i dessa sammanhang.

Dag 3

Workshoparna och idrotten har fortsatt idag. Man har haft en superstartävling samt finaler i fotboll. Det är fortfarande varmt ute även om vinden och molnigheten börjar tillta. Blir det regn till balen i kväll? Nej, ingen tror det.

Många stressar när bussen körs fram till Nohlagaskolan. Det blir ett par vändor att köra för bussföraren innan alla är på plats i Folkets park som endast ligger ett stenkast ifrån kapellet i Alingsås.

Det är en fröjd för ögat att se alla dessa fina ungdomar göra entré i parken. Den ena klädseln finare än den andra och alla med ett humör på topp, och så inleds dansen som vanligt med bön. Men sedan händer något som kanske inte är så förvånande efter flera timmar utan

mat. Dansgolvet står tomt och två långa köer bildas spontant vid grillkockarna som febrilt kämpar med att få igång grillarna så att maten snabbt ska kunna delas ut.

När ungdomarna tagit sin del av maten passade även jag på att smaka. Den var god, riktigt god. Det var värt den timma det tog innan det var min tur.

När alla var mätta och belåtna börjar dansen att komma igång så smått. Det blev en härlig bal-kväll för ungdomarna att minnas.

Dag 4

Det är en stark tradition vi har att ha vittnesbördsmöte i samband med våra ungdomskonferenser. Dessa möten är alltid en andlig fest och så blev det även denna gång. Många ungdomar uttryckte sin tacksamhet för möjligheten att få närvara på denna konferens och för vad den och de andra ungdomarna betytt för dem.

Sedan var det dags att packa ihop och städa. Som vanligt är det svårt att skiljas efter dessa dagar tillsammans. Det finns ju så mycket att prata om, så många roliga stunder tillsammans. Grupp efter grupp lämnar skolan för att ta sig till tåget och snart är allt som det var innan det började. Tack för denna gång alla ungdomar och hoppas att ni snart får träffas igen! ■

Talangafton i Umeå

Anna Bengtsson, Umeå

Umeå gren hade en talangafton i oktober 2011.

Alla möjliga talanger visades upp, olika instrument spelades, allt ifrån fiol till säckpipa.

Porträttlika teckningar, hemsydda kläder, scrapbooking, en bok, och akrylmålningar visades upp. Vår grenspresident visade sig vara en balanskonstnär, som bland annat balanserade en stol på

hakan och en flöjt på näsan.

Alla var nog överens om att Unga mäns show var höjdpunkten.

De skulle äta, dricka, ”raka sig” — tack och lov med skyddet på hyveln — och borsta tänderna.

Det låter kanske inte som en talang, men när händerna tillhör någon annan så kan det bli riktigt knepigt.

Vi hade en väldigt rolig och underhållande kväll tillsammans, och alla olika talanger vi fick se prov på bekräftar att vi fått olika gåvor av vår Him-melske Fader, så att vi alla ska kunna glädjas därav. ■

Unga mäns show var höjdpunkten vid en talangafton i Umeå.

FOTO ANNA BENGTSSON

Lokala nyheter

Välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till Lokala nyheter.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600, 250 eller 75 ord.

Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

Skickas till:

Eivor Hagman, Medusagatan 2 A,
553 38 Jönköping

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Tel. 036-719663

För Stockholmsområdet:

Anne-Sofie Wihlman, Färnebogatan
2 A, 723 42 Västerås

E-post: asw@bredband.net

Tel 021-127321 ■

New Family Search ledde mig till min anfader Harald Blåtand

Ann Christin Nyberg, Borås

Innan jag börjar min berättelse vill jag framhålla att glädjen jag funnit i att släktforska inte bygger på om jag kommer 100, 500 eller 1 000 år bakåt i tiden. Vi vet ju att våra första jordiska föräldrar var Adam och Eva, och hur duktig man än är som släktforskare, är det näst intill omöjligt och knyta släktkedjan tillbaka till Adam och Eva. Tyngdpunkten för mig är den enorma hjälp som New Family Search är och har blivit för mig.

Jag har släktforskat sedan jag blev medlem vid 18 års ålder och jag har alltid varit fascinerad av att hitta uppgifter om anfäder och andra släktingar. När jag växte upp, i en liten norrländsk by, tyckte jag att det var intressant att sitta och lyssna på äldre släktingars berättelser om hur de hade det i sin barndom och så vidare.

Under årens lopp har jag på vissa släktlinjer kommit ner till anfäder på 1500-talet. På andra linjer blev det stopp mycket tidigare, och det finns anfäder som jag har hittat efter 20 års sökande. Jag har många gånger upplevt Elia ande i detta underbara sökande.

När min mamma, som inte är medlem i kyrkan, skulle fylla 75 år ville jag ge henne en utskrift från PAF av vår antavla i födelsedagspresent. Jag tänkte att jag skulle gå in i New Family Search för att se om jag kunde hitta flera generationer bakåt i tiden. Jag valde ut en anmoder 16 generationer tillbaka, och med henne som utgångspunkt gick jag till verket. Döm om min förvåning när jag inte bara hittade henne, utan generation efter generation av släktingar. Det var med en blandning av häpnad, förvåning och ödmjukhet som jag kunde konstatera att 32 generationer i rakt nedstigande led hette min anfader Harald Blåtand, kung av Danmark! Dessa uppgifter hittade jag två dagar innan vår yngsta dotter Linnea skulle resa med klassen och bland annat besöka Roskilde domkyrka, där Harald Blåtand enligt uppgift ska ligga begravd.

Det var med en verkligt speciell känsla som hon gjorde det studiebesöket.

Nu hade jag verkligen fått "blodad tand" för vilka

möjligheter som New Family Search kan ge oss i vår släktforskning. Jag fortsatte att söka vidare för att se hur långt tillbaka jag kunde komma. Jag började söka i New Family Search, danska regentlängder, historieböcker, uppslagsböcker och även släktforskning som utförts av andra. Det kändes verkligen som ett riktigt äventyrspussel; att kunna se hur många generationer förfäder som jag kunde hitta!

Jag kunde konstatera, från olika källor, att tio generationer efter Harald Blåtand kom en del förfäder från Vandalerna och därefter från Italien. Kejsar Valentinianus III var den förste kejsaren som jag hittade bland mina förfäder, men han var inte den sista. Jag har hittills hittat trettiofem kejsare och kejsarinnor, sextiotre kungar och drottningar, sex prinsessor, sex "helgon", två "gudinnor" och många överstepräster.

Jag fortsatte att söka generation efter generation och jag kände en enorm tacksamhet för allt forskningsarbete som är utfört av andra. Efter att ha

kommit in på ”översteprästinjen” fann jag att jag härstammar från Aron, den förste översteprästen och bror till Mose.

Nu började jag verkligen bli tacksam för släktforskningsprogrammet Personal Ancestral File (PAF) där jag, efter att ha kontrollerat alla uppgifter, skrev in alla uppgifterna generation för generation. Det hade varit omöjligt för mig att hålla ordning på alla dessa generationer och uppgifter utan att kunna lagra uppgifterna överskådligt i PAF.

Jag har tidigare haft lite svårt att uppskatta alla släktlinjeuppgifter i Gamla testamentet, vem som är son till vem, och jag har inte sett vitsen med detta. Men nu sökte jag i Gamla testamentet med ett brinnande intresse det som förut varit så tråkigt och som jag gärna hoppat över. Jag hittade på detta sätt släktlinjen från Aron till Abraham, och från Abraham till Adam! 129 generationer från mig till Adam i rakt nedstigande led.

Jag vill dock också passa på att höja ett ”varningens finger”. Det är mycket viktigt att kontrollera alla uppgifter i New Family Search, liksom i all annan släktforskning. Jag har upptäckt ofullständiga uppgifter och även rena

felaktigheter, jämsides med helt korrekt information på andra ställen.

En annan kraftfull erfarenhet som dessa upplevelser har gett mig är att jag verkligen har erfarit och känt att vare sig vi är kungar, kejsare eller inte, så är vi verkligen lika betydelsefulla för vår himmelske Fader. Det är vad vi gör, eller inte gör, med våra liv och våra möjligheter som räknas. Jag känner en så stor tacksamhet att leva i denna tid, där vi har så oändligt många möjligheter som inte har funnits tidigare och att fullheten av evangeliet finns för alla vår himmelske Faders barn att ta del av.

I min patriarkaliska välsignelse står det bland annat: ”När du söker efter dina förfäder kommer du att erhålla hjälp i detta arbete.” Jag kan konstatera att detta verkligen har uppfyllts med råge.

Jag hade aldrig kommit vidare i min släktforskning på det fantastiska sätt som nu har möjliggjorts för mig utan de uppgifter som fanns inlämnade av andra till New Family Search och som jag, jämsides med andra källor, kunde arbeta vidare från. Jag kan också konstatera att jag har massor kvar att göra på sidolinjerna. Underbart! ■

Vandra i ljuset

Shile Wu

Jag är övertygad om att människor föredrar ljus framför mörker. Människor är ibland rädda för mörkret, särskilt barn. Jag bodde i en liten by när jag var barn. På den tiden fanns det inga gatlyktor ute. Jag minns fortfarande att jag brukade vara mycket rädd för att gå hem på kvällarna. Jag minns att min bror och jag brukade sjunga högt eller föra oljud för att jaga bort rädslan. När jag närmade mig hemmet såg jag ljuset från vårt hus strömma ut genom fönstren och dörren i den mörka kvällen, och jag visste att mina föräldrar var därinne och väntade på att jag skulle komma hem. Jag brukade känna mig varm inombords av den tanken och springa den återstående korta sträckan.

På liknande sätt väntar också vår himmelske Fader på oss därhemma. Eftersom han älskar oss har han gett oss ett andligt ljus som vägleder oss under vårt liv på jorden. Det jagar bort mörkret och leder oss på den rätta vägen tillbaka till honom.

Under min barndom var vägen hem mörk, men vår himmelske Fader har gett oss två källor till andligt ljus på vår väg hem. En är Kristi ljus. Detta ljus ges till varje person så att han eller hon ”skall kunna skilja gott från ont” (Moroni 7: 15, 16). Den andra källan är den Helige Andens gåva. Den Helige Anden har många gåvor som upplyser och stärker oss, särskilt i vårt vittnesbörd om Jesus Kristus.

Jag vet att vår Fader i himlen älskar oss. Han vill att vi ska komma tillbaka till honom i trygghet, så han har gett oss det andliga ljuset på vår väg hem. Om vi gör allt det han har befallt oss att göra så får vi ta del av hans underbara ljus och behöver aldrig vara rädda för mörkret längs vägen. ■

.....
Skriv gärna och berätta om en andlig upplevelse du haft — skicka in till eivorhagman@hotmail.com eller till asw@bredband.net (för Stockholms stavar)

Mitt vittnesbörd Elisabeth Porath, Kungsbacka församling

Jag har inte alltid varit medlem i kyrkan, jag var 44 år när jag döpte mig. Som barn gick jag till Emanuelkyrkans söndagsskola i Kungsbacka och läste alltid kvällsbön. Jag slutade gå till kyrkan när jag var 12 år men hade fått en bra grund att stå på. En tro på Gud har jag sedan alltid burit med mig. Under tonåren var jag ofta ute med kompisar, men tron satt där inne och jag förstår i dag hur Herren ledde mig många gånger. Jag gifte mig och fick två söner som jag också ville ge den kristna grund jag själv fått. Pojkarna gick därför i kyrkans barn-timmar tills de själv inte ville längre. Åren gick och mycket hände i mitt liv som var jobbigt och svårt. Jag fick en allt starkare tro på Gud men kände att något fattades. Jag började be till Herren om att han skulle sända någon i min väg som kunde hjälpa mig.

Några dagar senare ringde det på dörren och utanför stod två pryddigt klädda unga män, äldste Fletcher och äldste Homer. De frågade om jag trodde på Gud och jag sa att det gjorde jag, men de hade ljuset och det ville jag gärna ha.

De kom tillbaka den 28 maj 1998 tillsammans med Hanna Mårdby och jag kände med en gång att detta var något som jag ville lära mig mer om. Vi hade några lektioner och en dag när inte barnen var hemma började jag be till Herren om, att om jag inte fick ett svar på om jag skulle låta döpa mig, så skulle jag inte fortsätta lektionerna mer. Då kände jag en värme i mitt hjärta som spred sig i hela kroppen och jag kände en enorm glädje och en vetskap om att detta var sant. Jag skulle döpa mig.

FOTO ELISABETH PORATH

Elisabeth Porath

När missionärerna kom nästa gång så bestämde vi oss för ett datum, den 10 augusti 1998.

Den dagen blev jag döpt av äldste Fletcher.

Jag fick ett starkt vittnesbörd den gången och det har följts av många fler under åren som gått. Jag är fortfarande den enda i familjen som är medlem i kyrkan men jag har alltid känt min familjs stöd. Jag har många vänner utanför kyrkan som jag ofta bär mitt vittnesbörd för, och även om de inte delar min tro så lyssnar de. Jag försöker vara ett gott exempel för mina nära och kära och hoppas att även de en dag vill följa evangeliet. Jag har en stark tro på kyrkan och älskar att lyssna till vår nutida profet, Thomas S. Monson. ■

Skicka gärna in din berättelse om hur du fick ditt vittnesbörd till eivorhagman@hotmail.com eller till asw@bredband.net (för Stockholms stavar)